

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 436. Quid sit felonía, an & quando ab eam vasallus privetur feudo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

se esse vasallum, dominum cognoscere non posse, num sua sit jurisdictio, sed super hoc cognoscere debere Judicem alias ordinarium, & comperto, quod conventus sit vasallus, causam remitti debere decadendam ad dominum, tanquam communem astraruit Curtius loc. cit. q. 7. cum Gl. fin. in c. 1. de investit. in mari facta: quod tamen in puncto iuris non carere difficultate, ait Clar. n. 70. eò quod de jure communi Judex, coram quo opponitur declinatoria, semper cognoscatur, num jurisdictio sit sua, et si in praxi obtinere contrarium sit difficile, maximè quia revera maius est interesse domini, qui cognoscere debet & judicare, num quis sit vasallus eius, quam Judicis ordinarii. Quamvis si excipiens sit in quasi possessione vasallagii, Clar. omnino se inclinare dicat, quod dominus ipse cognoscere debeat, vel saltem Pares curiae. Porro hæc ipsa, quod dominus in dicto casu sit Judex ordinarius, procedere quoque, dum vasalli sunt clerici & dominus laicus, communem (saltem dum feudum non habetur ab Ecclesia secundum dicta Resp. 1.) dicunt Marian. in c. ex transmissa. de for. comp. in s. limit. Felin. in c. verum. eod. post. num. 3. Curt. loc. cit. q. 2. Clar. loc. cit. num. 8. eò quod, ut dictum paulò supra, Ecclesia & clericorum ratione feudi, saltem non Ecclesiastici, subiectant domino laico, prout de consuetudine attestantur Archid. in s. unic. de Cleric. conjug. in s. Guido Papa decis. 139. & de magis hodie datum communis Legistarum & Canonistarum, ideoque sequenda. Clar. cit. num. 8. in fin. semper, ut addit, salvo iudicio Ecclesia Romanæ. Et quidem procedit sine distinctione; sive agatur inter vasallos clericos de proprietate ipsius feudi, sive de possessione illius, ut Bald. in c. ceterum. de JUDIC. Aretin. ibidem. col. 4. & Decius post num. 66. Clar. loc. cit. num. 9. eò quod, ut Idem, regulariter ille debeat esse Judex in causa possessionis, qui est Judex competens in causa proprietatis. Sed neque possunt vasalli de feudo litigantes prorogare jurisdictionem alterius Judicis sine licentia ipsius domini. Bart. in l. 1. ff. de JUDIC. num. 2. Alex. in l. 1. §. post oper. ff. de oper. novi. nunc. num. 21. Curt. Jun. loc. cit. num. 5. Marant. p. 4. dist. 12. num. 19. quos citat & sequitur Clar. cu. q. 90. num. 20. eò quod, cum talis jurisdictio specialiter à lege tributa domino, non potest consensus partium contra privilegium à jure concessum quicquam operari, non fecus, ac clerici non possunt, eti vellet, consentire in Judicem laicum in præjudicium juris Ecclesiastici. Secus dicendum, si res, super qua litigant vasalli; non esset feudalis, sed alia; tunc enim possent prorogare jurisdictionem alterius domini. Vide Clarum cit. num. 10.

4. Resp. quartò: In causis feudalibus dari appellationem tam à paribus quam à domino, certum est juxta c. 1. in tit. quo temp. mil. Mynsing. cent. 5. obs. 5. Gail. l. 1. obs. 1. num. 56. &c in ea obseruanda omnia statuta à jure communi, nimur ut fiat gradatim, intra decendium &c. Mynsing. Gail. LL. cit. Fit autem ad proximum superiorem, si sit, si autem non sit, appellandum ad dominum tribunalis, nempe ordinarium, cui res subjecta est. Mynsing. Hinc, si dominus est persona Ecclesiastica, dirigenda appellatio ad superiorum illius Ecclesiasticum; si secularis, ad secularem ex quo enim is subjectus ordinario loci, ad hunc spectat corriger inferioris Judicis iniquitatem. AA. in cit. c. ceterum. cuius sententiam prævaluif se in Camera dicit Mynsing. Ceterum si dominus

feudi directus nolit vel non possit exercere jurisdictionem, tunc ad ordinarium conventi devolvitur jurisdictio, nisi sit dominus superior mediatus, qui sicut supplet & corrigit iniquitatem sententia, à qua appellatum, ita etiam negligentiam domini no-lentis judicare. Mynsing. l. c. cum Abb. l. c.

5. Resp. quintò: Reconventio quoque in causis feudalibus coram Paribus curiæ locum habet; cum, ut dictum, sint Judices ordinarii. Gail. cit. obs. 1. num. 59. citatis And. de Ifernæ in c. 1. de controv. send. apud par. term. num. 1. Afflict. ibid. n. 4. Zasio de feud. p. 2. n. 25.

Quæst. 436. Quid sit feloniam, an & qualiter ob eam vasallus privetur feudo?

1. R Esp. primò: Felonia vox barbara, feudalisticus in genere significat delictum in dominum directum commissum à vasallo, ob quod is privandus venit feudo. L. 2. feud. tit. 37.

2. Resp. secundò: Ob feloniam commissam ipso iure privatur vasallus feudo quod ad dominum illius. Gail. l. 2. obs. 21. n. 1. Rosenth. de feud. c. 10. concl. 3. quod ad possessionem verò feudi amittendam requiritur processus & sententia declaratoria commissæ felonie, & hinc incursa privationis feudi, ita ut causa cognitione citato vasallo, ad vindendum se commissæ feloniam præcedere, eaque probata sententia declaratoria sequi debeat per textum c. 1. de feud. fine culp. non amitt. Afflict. ibid. n. 13. Alex. conf. 103. n. 16. vol. 1. Bald. in c. 1. §. publici latrones. de pace tenenda. & alii, quos citat & sequitur Gail. l. c. item Rosenth. l. c. & Clar. q. 62. idem dicens de omni alia causa, ob quam amittitur feudum eò quod, ut Grammat. decis. 15. n. 2. ait: Omnia jura mundi disponentia pro aliquo crimen ipso iure imponi poenam, intelligenda esse; modo secuta fuerit sententia declaratoria, quæ declaretur, illud crimen fuisse commissum, alias poena non poterit habere executionem seu effectum suum. Nihilominus limitanda responsio ita, ut non procedat in vasallo, qui commisit feloniam notoriæ actu permanentem, quo casu dominus de facto sine sententia posset occupare feudi possessionem. V.g. si vasallus sit in notoria rebellione actu persistente contra dominum. Gail. l. c. n. 8. eò quod in notorio facti permanentis probatio in contrarium non admittatur, ut Idem cum Afflict. in c. 1. §. si quis dominum. norab. 2. n. 6. de pace tenend. adeoque nec opus sit sententiæ declaratoria; quales plures casus, in quibus in notorio non requiratur sententia declaratoria, recenset Felin. in c. cum non ab homine de JUDIC. n. 10. De cætero ad probandum ingratiitudinem erga dominum requiri testes quinque omni exceptione majores, ait Clar. q. 60. per expressum textum. c. 1. quot test. sint necess. ad prob. quem textum eti Molinæ; cum quibusdam aliis dicat non esse authenticum, & non servari, contrarium tamen, esseque legem, & pro lege servari debere, & ita teneri communiter, afferit Clar. loc. cit. cum Belyfisio & Bertrand.

Quæst. 437. Quænam in specie sint delicta, ob quæ amittitur feudum?

1. R Esp. Delicta hæc triplicis sunt generis, duum aliqua directe in dominum committuntur; alia indirecte offendunt illum; alia nec directe nec indirecte dominum tangunt; quia tamen multum infamant, seu gravem infamiam juris inferunt,